

[Henry Christensen.]

ordensforslagets første led, ifølge hvilket man afviser vort forslag til folketingsbeslutning? Er vi så færdige her i tinget? Skal der så ikke stemmes mere? Kommer andet led ikke til afstemning? Hvordan er vi stillet her? Jeg synes ikke, det er nogen fornuftig og rimelig fremgangsmåde, man har valgt, og jeg vil meget henstille, at der i hvert fald, når der skal stemmes om første led af dagsordensforslaget, stemmes på en sådan måde, at der bliver mulighed for, plads for, at vi bagefter kan stemme direkte om det forslag til folketingsbeslutning, som venstre og det konservative folkepartis medlemmer har fremsat. Det er egentlig parodisk, at flertallets optræden ellers ville føre til den situation, at der ikke kan finde nogen direkte afstemning sted om vort forslag, men at vi senere kan stemme direkte om det forslag til folketingsbeslutning, som det ærede medlem hr. Aksel Larsen har fremsat.

Det er ikke nogen særlig rimelig og hensynsfuld fremgangsmåde, man har valgt. Derfor vil jeg opfordre til, at man stemmer imod første led af dagsordensforslaget, og jeg vil, hvad andet led af dagsordensforslaget angår, opfordre til, at man undlader at stemme. Begrundelsen herfor er den, at det er i bedste fald uklart, hvad indholdet af dagsordensforslaget egentlig er, og skal der være nogen egentlig mening i indholdet, må man tage det med, at der f. eks. foreligger dette stærke indicium for, at Kjærboel har kendt hovedindholdet af den første erklæring. Det er ikke rigtigt af det høje ting at give sig til at fremføre vurderinger på grundlag af et stærkt indicium. Det tilkommer en domstol, det tilkommer her rigsretten. Derfor tror jeg, det vil være rigtigt, at man ikke her fælder dom, sådan som man vil gøre det nu, at man ikke her giver sig til at skønne på den måde, man gør, men overlader det til den rigsret, forfatningen anviser, og det er også konsekvensen af det forslag til folketingsbeslutning, vi har fremsat.

Ninn-Hansen: Det ærede medlem hr. Niels Andersen fremsatte nogle bemærkninger om, at det var den tragiske begivenhed for næsten et år siden, der bevirkede, at vort forslag til folketingsbeslutning blev fremsat. Jeg er ikke tidligere blevet stillet over for en sådan påstand under behandlingen af denne sag; og jeg må afvise den. Forslagsstillerne har intet fremført, der vil lægge noget ansvar for den meget tragiske begivenhed, der dengang fandt sted, over på en bestemt person.

Vi har mange gange under de tidligere debatter sagt, at dette drejer sig om noget rent forfatningsmæssigt; men vi har understreget, og det vil jeg gerne gøre igen efter det ærede medlem hr. Niels Andersens bemærkninger, at man kan jo netop her se, hvor betydningsfuldt det er, at folketinget får de rigtige oplysninger, fordi forkerte oplysninger kan få de allerværste konsekvenser, der rammer mange. Vi har hævdet, og det vil vi fortsat gøre i forbindelse med denne sag, at for fremtiden er det netop vigtigt, at man reagerer, således som folketinget bør reagere, ved at indbringe sagen for rigsretten i tilfælde, hvor det viser sig at der ikke er givet fuldt ud korrekte og rigtige oplysninger.

Må jeg videre sige til det ærede medlem, at dette, at der i forbindelse med denne sag er sket en tragisk begivenhed, som man ikke kan hjælpe noget som helst på, skal dog heller ikke forhindre en gennemførelse af det, der er det rigtige for folketinget. Vi ved jo dog fra andre sørgelige begivenheder, at man er nødsaget til alligevel at gennemføre straffelovssager, når man anser det for nødvendigt af præventive grunde.

Jeg må altså afvise, at det er dette, der har været begrundelsen for, at forslagsstillerne har rejst denne sag, således som det ærede medlem var inde på, og jeg forstår ikke, at det ærede medlem kan spørge, hvorfor vi ikke allerede i 1957 rejste sagen; vi havde jo dengang ikke noget kendskab til, at der forelå 2 kaptajns-erklæringer; det blev først oplyst i 1959.